

Skatteministeriet

2. december 2020
J.nr. 2020 - 10296

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 68 - Forslag til Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 25. november 2020.

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. november 2020 fra PVC Informationsrådet, jf. L 68 - bilag 5.

Svar

1. PVC-Informationsrådet bemærker i deres henvendelse af 25. november 2020, at lovforslaget medfører, at "Kina-skrammel" går fri, at uønskede ftalater allerede er forbudt at anvende i EU, og at lovforslagets formål er at begrænse pvc-forbruget, da pvc skal deponeres. PVC-Informationsrådet bemærker hertil, at vindmøllevinger ligeledes skal deponeres, og at dette ikke afgiftsbelægges.

Kommentar

Med Finansloven for 2020 er det aftalt at genindføre pvc-afgiften, der er en afgift på visse varer indeholdende pvc og ftalater. Afgiften har bl.a. til hensigt at øge incitamentet til anvendelse af andre materialer og derved reducere mængden af blød pvc der forbrændes eller deponeres. Som det fremgår af lovforslaget, er afgiften begrænset til visse produkttyper, hvor det vurderes, at der samtidig med en rimelig administrativ håndtering af de afgiftsbelagte varer er mulighed for, at afgiften vil fjerne anvendelsen af blød pvc ftalater.

Der henvises desuden til besvarelse af SAU L 68 spørgsmål 1, hvor det blandt andet fremgår, at der er store miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser ved brugen af pvc, som følge af problemer i affaldshåndteringen og de skadelige stoffer danskerne udsættes for. Det gør sig gældende uanset produktets oprindelsesland.

Det fremgår endvidere, at der i EU-sammenhæng allerede er taget et skridt på vejen, men at der fortsat eksisterer typer af ftalater, der potentielt kan være skadelige. Det forventes, at pvc-afgiften kan være med til at øge incitamentet til at anvende andre blødgørere end ftalater.

2. PVC-informationsrådet påpeger endvidere muligheden for at differentiere afgifterne, som resultat af, at ftalater allerede er reguleret af EU, at deponi er et problem, og at WUPPI med succes har indsamlet hård pvc til genanvendelse gennem 20 år. PVC-informationsrådet bemærker hertil, at der kan skabes incitament til en lignende ordning for blød pvc, ved at afgiftsfritage produkter, der indsamles gennem en sådan ordning, og at en Rambøll-rapport viser vejen.

Kommentar

Afgiften på hårde pvc-produkter er ophævet primo 2004, da der er etableret en indsamlings- og genanvendelsesordning for en række hårde pvc-byggeprodukter, hvilket betyder, at de indsamlede produkter hverken ender i affaldsforbrændingen eller på deponi. Afgiften på blød pvc blev derimod ikke ophævet, da der fortsat var problemer i affaldsledet for produkter, der indeholder blød pvc. Det bemærkes hertil, at afgiften på pvc og ftalater blev ophævet helt den 1. januar 2019.

Med dette lovforslag genindføres afgift på varer, hvor det vurderes, at mængden af blød pvc og ftalater kan opgøres som standardsats efter varens gennemsnitlige indhold af blød pvc og ftalater, og hvor varen giver problemer i affaldsledet. På nuværende tidspunkt vanskeliggøres en indsamlingsordning for blød pvc bl.a. af, at der er udfordringer ved genanvendelsesteknologierne for blød pvc.

Det er dog positivt, at branchen tager initiativ til, at muligheden for genanvendelse af blød pvc forbedres, så flest mulige produkter, som indeholder blød pvc, genanvendes og dermed holdes ude af affaldssorteringen.